

Temps presents.

Un relat de: [Epicuri](#)

Vent, vent, vent. Com estimules a la gent!

El geni ens despertes.

No em tombis de valent, porta'ns el millor

dels temps.

Que la pell tinc descoberta.

No es tracta ja, de que el got sigui mig ple.

Si no, que no s'assequi l'aigua.

El moment blau de la nit, és després de l'últim crit

i abans que els ocells ja cantin.

Un minut que glaça el cor. Pel que cal molt de valor.

Llavors l'ànima es desperta.